

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 44Cpr/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221200208
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Beňáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2021:7221200208.4

Uznesenie

Okresný súd Košice II v spore žalobcu: Z.. Š. R., Q.. XX.XX.XXXX, U. F. XXX, XXX XX F., zastúpený JUDr. Michal Treščák ml., advokát so sídlom Thurzova 6, 040 01 Košice, proti žalovanej: M. Š. F., Y. Y. F. XXX, XXX XX F., Z.: XX XXX XXX, zastúpenej JUDr. Gabrielou Čechovou, advokátkou so sídlom Štúrova 7, 040 01 Košice, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, takto

rozhodol:

I. Konanie z a s t a v u j e .

II. Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Dňa 11.1.2021 podal žalobca na Okresnom súde Košice II žalobu o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy.

2. Podaním doručeným súdu dňa 2.12.2021 právny zástupca žalobcu zobral späť žalobu a žiadal o rozhodnutie o náhrade trov konania podľa ust. § 257 CSP, podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. V prípade nepriznania náhrady trov konania je nevyhnutné, aby dôvody hodné osobitného zreteľa spočívali buď v dôvodoch týkajúcich sa strany konania, procesnej situácie, resp. okolností sporu. V prejednávanom prípade je výnimočnosť prípadu, ktorá odôvodňuje aplikáciu tohto zákonného ustanovenia naplnená okolnosťami prejednávaného sporu. Vzhľadom na už prebiehajúce konanie o neplatnosť výpovede a náhrady mzdy, vedené pod sp. zn. 42Cpr/47/2020, bol žalobca nútený podať žalobu o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktoré mu bolo dané zamestnávateľom dňa 16.11.2020 podľa ust. § 68 ods. 1, písm. b) zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce a náhrady mzdy. Z ust. § 77 Zákonníka práce právo domáhať sa neplatnosti skončenia pracovného pomeru zaniká uplynutím dvojmesačnej lehoty, pričom súd je povinný na zánik práva preklúziou prihliadať z úradnej povinnosti. Márne uplynutie tejto lehoty má za následok, že na neplatnosť skončenia pracovného pomeru nemožno prihliadať, aj keby bola namietaná. Zmeškaním lehoty sa tak aj neplatný pracovnoprávny úkon stáva platným. Podanie žaloby bolo jediným prostriedkom ochrany práva žalobcu. Ďalej v podaní poukázal na postoj strán v súdnom konaní. Žalobca v priebehu konania predložil súdu z dôvodu hospodárnosti konania návrh na prerušenie konania z dôvodu, že toto konanie závisí od rozhodnutia súdu v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 42Cpr/47/2020, t.j. od vyriešenia otázky platnosti výpovede z pracovného pomeru, a teda otázky trvania pracovného pomeru žalobcu u žalovanej. Žalovaná po celú dobu súdneho konania uznávala, že rozviazanie pracovného pomeru výpovedou je neplatné. Táto skutočnosť nebola v konaní sporná. Vzhľadom ku skutočnosti, že vo veci sp. zn. 42Cpr/47/2020 nebolo právoplatne rozhodnuté, žalobca bolo toho názoru, že v konaní nie je možné pokračovať.

3. Okresný súd Košice II vo veci vedenej pod sp. zn. 42Cpr/47/2020 o neplatnosť výpovede a náhradu mzdy rozsudkom zo dňa 20.9.2021, okrem iného zamietol žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Tento

rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.11.2021. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že pracovný pomer žalobcu u žalovanej na základe výpovede zo dňa 24.1.2020 mal skončiť uplynutím 3- mesačnej výpovednej doby, t.j. dňa 30.4.2020 a lehota podľa ust. § 77 Zákonníka práce uplynula dňa 30.6.2020. Žaloba bola na súde podaná dňa 27.8.2020, t.j. po uplynutí 2- mesačnej lehoty pre možnosť domáhať sa určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Žalobca považoval lehotu na podanie žaloby o neplatnosť skončenia svojho pracovného pomeru za dodržanú s poukazom na skutočnosť, že sa dňa 30.1.2020 stal dočasne práceneschopným. Dňa 30.6.2020 sa skončila jeho práceneschopnosť a v súlade s ust. § 64 ods. 2 Zákonníka práce uplynutím tohto dňa sa skončil aj pracovný pomer žalobcu. Podľa názoru súdu však práceneschopnosť zamestnanca nemá vplyv na začiatok a plynutie prekluzívnej lehoty 2 mesiacov na podanie žaloby o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou. Pri svojom závere súd vychádzal z rozsudku Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1VCdo/2/2019.

4. Je teda zrejmé, že pracovný pomer žalobcu u žalovanej bol skončený platne a teda nie je naplnený základný predpoklad žalobcu pre domáhanie sa neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy. Z tohto dôvodu vzal späť podanú žalobu.

5. Výzvou zo dňa 15.12.2021 súd vyzval žalovanú, aby sa v lehote 10 dní od doručenia výzvy vyjadrila k použitiu ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o trovách konania v rámci rozhodnutia súdu o zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby. Podaním doručeným súdu dňa 15.12.2021 žalovaná doručila súdu vyčíslenie trov právnej služby, avšak nevyjadrila sa k výzve súdu.

6. Podľa ust. § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa ust. § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

8. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorým vzal žalobu proti žalovanej späť v celom rozsahu, súd konanie vo výroku I v súlade s ust. § 145 ods. 1 CSP zastavil, pričom na prípadný nesúhlas žalovanej by súd neprihliadal, nakoľko k späťvzatiu žaloby došlo pred prvým pojednávaním vo veci.

10. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

12. Ak žalobca vezme žalobu späť, platí, že tým procesne zaviniť zastavenie konania a je povinný na náhradu trov žalovaného. V tomto konaní však súd prihliadol na výnimočnosť konania spočívajúcu práve vo vyššie uvedenom dôvode podania žaloby v kontexte § 77 Zákonníka práce, v záujme predísť preklúzii práva žalobcu vo vzťahu k podanej žalobe o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a teda v skutočnosti, že žalobca bol nútený túto žalobu podať, inak by o svoje právo prišiel. V čase podania tejto žaloby ešte nebolo právoplatne rozhodnuté vo veci žaloby o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, kedy by žaloba nepodával samostatne žalobu o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru v tomto konaní, nakoľko vo veci ešte nebolo rozhodnuté. Zároveň obe sporové strany považovali výpoveď za neplatnú, čo vyplývalo aj z vyjadrení žalovanej v tomto konaní, čo bola skutočnosť nesporná. Zároveň v konaní pod sp. zn. 42Cpr/47/2020 bolo žalobcom z tohto dôvodu navrhnuté spojenie vecí, o ktorom návrhu bolo rozhodnuté až vo veci samej zamietnutím návrhu, preto aj z tohto dôvodu vznikali v konaní trovy konania žalovanej, ktoré v konečnom dôsledku zaťažovali žalobcu. Žalobca síce v konaní navrhol prerušenie konania, s ktorým však nesúhlasila žalovaná. Žalovaná následne podala návrh na spojenie vecí, avšak o tomto návrhu rozhodoval súd v konaní pod sp.

zn. 42Cpr/47/2020, nakoľko konanie sa v tejto veci začalo skôr (§ 166 ods. 1 CSP). Súd osobitne nerozhodoval o týchto návrhoch, vzhľadom k zastaveniu konania.

13. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti, ako aj na právoplatné rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, čo má za následok platné skončenie pracovného pomeru výpoveďou, odpadol dôvod pre toto konanie, t.j. táto žaloba nemá význam. V konaní sp. zn. 42Cpr/47/2020 súd rozsudkom žalovanej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, čo podčiarkuje úvahu súdu o dôvode hodnom osobitného zreteľa pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania v tomto konaní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd posúdil nárok na náhradu trov konania podľa ust. § 257 CSP a žalovanej náhradu trov konania vo výroku II nepriznal.

14. Vzhľadom na zastavenie konania, pojednávanie vytýčené na deň 7.3.2022 sa nebude konať.

Poučenie:

Proti uzneseniu možno podať odvolanie na Okresný súd Košice II do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach (§ 357 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).